

Při hlavních líčeních s několika obžalovanými, kteří nemluví týmž zemským jazykem, budiž líčení vedeno tím jazykem zemským, jež soud k účelu hlavního přelíčení uzná vhodnějším.

Ve všech případech budtež výpovědi obžalovaných i svědků zapisovány v jazyku zemském, jehož užívají, a budtež nálezy a usnesení každému obviněnému v tomto jazyku prohlášena a k žádosti jeho též vyhotovena.

§ 11.

V občanských právních sporech budiž protokol o ústním jednání v onom jazyku, ve kterém jednání konáno, jestliže však strany neužívají téhož zemského jazyka, v jazyku žaloby veden (§ 7).

Výpovědi svědků, znalců a stran, jež za účelem vedení důkazu slyšeni jsou, budtež však v protokolu zapsány vždy v onom zemském jazyku, ve kterém osoby tyto vypovídaly.

Totéž platí o přednesu stran a o prohlášeních jimi podaných při ústním jednání, pokud protokol není pouhým souhrnným vylíčením obsahu ústních vývodů stran.

Soud má užívati v ústním jednání onoho jazyka, v němž strany jednání vedou.

Jsou-li súčasťněny strany, kteréž v ústním jednání užívají různých zemských jazyků, má soud užívati jazyka prvního podání, v případě nutnosti obou zemských jazyků.

Veškerá soudní prohlášení budtež protokolována v onom jazyku, ve kterém soudcem pronesena byla, a stala-li se ohlášení v obou jazycích zemských, na žádost stran v obou zemských jazycích.

§ 12.

Zápisy do veřejných knih (zemských desk, báňských, pozemkových, vodních, depositních knih atd.), dále do rejstříků obchodních firem, společenstevních a jiných veřejných rejstříků, budtež vykonány v jazyku ústní anebo písemné žádosti, po případě výměru, na základě jehož se dějí. V témž jazyku budiž připojena doložka vkladní na listinách.

Při vyhotovení výtahů z těchto knih a rejstříků budiž zachován jazyk, v jakém zápis vykonán.

§ 13.

Při všech zeměpanských pokladnách a úřadech v markrabství Moravském, které s penězi nakládají, zůstávají v příčině vedení pokladních žurnálů, pokladních